

Livsforsikring og Kvindens Selverhverv.

Samfundsborgere, at det kan siges om hver enkelt af dem, at Verden var bleven en lille Smule bedre, netop fordi, at de har levet i den.

Vi maa lære vore unge Piger og vore Børn, at ærligt Arbejde er en Hæder for den, der udfører det, selv om det i sig selv er simpelt og ligefrem; vi har jo ikke alle faaet lige store Evner.

Men hvordan skal nu dette sættes i System. og hvor skal Pengene komme fra? For noget vil det jo koste.

Var der mon ikke noget for vore Højskoler, kunde det ikke tænkes, at deres Sommerkursus blev udvidet til fem Maaneder som for Eksempel paa „Kærehave ved Ringsted“? Paa et saadant Sted er der jo baade Materiel og Lærerkrafter; der er sikkert omkring paa vore Højskoler mange dygtige Husmødre, som kunde tage den Opgave op, at undervise de unge Piger i almindelig Husgerning og Havebrug, og saa kunde der vel endda blive lidt Tid til at dyrke de egentlige Højskolefag. Understøttelsen kunde maaske udvides noget, saadan at de helt ubemidlede kunde gaa helt frit.

Ja, dette er jo kun et Forslag, som kun gælder Landboerne; Byforholdene er jo noget anderledes.

Der var maaske ogsaa en anden Vej at gaa. Om der rundt om paa Landet, hos de gode og dygtige Husmødre var saadanne Læresteder, hvor de unge Piger skulde opholde sig et Aar og deltage i alle huslige Arbejder og i *Haven*. (Det er af Vigtighed, at de faar lært at passe Jorden; den kan give mange herlige Ting. Det er trist at se, hvordan *Haven* mangfoldige Steder ligger hen til Skam for sin Indehaver, og den kunde og skulde jo være baade til Gavn og Glæde. Det maa vi Kvinder se at faa rettet noget paa ved at lære vore unge Piger, hvad der kan bringes ud af *Haven*).

De Folk, der fik Lov til at have saadanne Læresteder, skulde jo saa give nogen Løn, for de vilde jo faa deres Arbejde udført, men der skulde maaske ogsaa sættes Regler for, hvilke Arbejder Eleverne skulde udføre (for at hindre mulige Misbrug af deres Tid og Krafter). Her vilde der blive rigelig Brug for den Takt og Kærlighed, som der lyses efterovre fra Horsens. Nu kan jo alle kloge og gode Kvinder og Mænd tænke over, om noget af disse Forslag er noget værd.

Dorthea Nielsen.

Næst efter Valgretten er økonomisk Selvstændighed og Uafhængighed for Kvinder den vigtigste Kvindesag, derfor har D. K.s Arbejde stærkt samlet sig om at skaffe Kvinder Adgang til Erhverv paa lige Vilkaar med Mænd. Kvinder bør have samme Ret som Mænd, ikke blot til at udøve privat Erhvervsvirksomhed, men til alle Kommunens og Statens Embeder og Bestillinger. D. K.s Arbejde for at skaffe Kvinder samme Erhvervsret som Mænd, maa fra Kvindernes Side mødes med et alvorligt Arbejde for at skaffe Kvinderne den faglige Uddannelse, der er nødvendig, for at de kan blive lige saa dygtige som Mændene.

De fleste Hjem ejer ikke Kapital nok til at betale Datterens Uddannelse; derfor maa Datteren som Regel laane de fleste af Pengene til sin Uddannelse og tilbagebetale dem, naar hun er udlært og har faaet Arbejde. Som Kautions for et saadant Studielaan bør Kvinderne tegne Livsforsikring. Ofte vil det være saaledes, at den Kvinde, der er kendt som et paaalideligt og flittigt Menneske, vilde kunne skaffe sig Laan til Uddannelse til selvstændigt Erhverv, dersom Laangiveren ikke havde den Risiko, at Pengene var tabt, dersom hun døde, inden hun blev færdig med sin Uddannelse og kom i en Stilling, der satte hende i Stand til at tilbagebetale Laanet. Dersom den eller de, der kan yde Laanet, tror paa den unge Kvindes Vilje og Evne til at føre Arbejdet igennem, og hun saa ved at tegne en Livsforsikring sikrer sine Kreditorer mod Tab ved hendes mulige Død, inden Gælden er betalt, saa er der god Mulighed for hende til at komme i Gang med det Arbejde, der skal give hende et selvstændigt Erhverv; og da Udgifterne i Læretiden som Regel stemmer nogenlunde med den Fortjeneste, det paagældende Arbejde giver, saa vil den, der har laant Penge til sin Uddannelse, atter kunne betale dem tilbage, om hun ellers har valgt et Arbejde, hun duer til.

De fleste af D. K.'s 8—9000 Medlemmer forstaar sikkert saa udmærket godt Betydningen af, at

Kvinder uddannes til selvstændigt Erhverv, saa de kan leve af eget Arbejde; der er næppe noget Punkt paa D. K.'s Program, der mere selvfølgelig vinder alles Interesse; men mange Mødre ser ingen Udvej til at skaffe deres Døtre en saadan Uddannelse, og mange Kvinder mangler Mod til at begynde at lære noget, fordi de mangler Penge. Jeg vil derfor bede ethvert Medlem af D. K., hvis Formueforhold er saaledes, at hun ikke ejer Kapital til sine Døtres Uddannelse til selvstændigt Erhverv at overveje Spørgsmaalet om ved Tegning af Livsforsikring at skaffe den nødvendige Kautions for Laan til Uddannelse, og jeg vil særlig henlede Opmærksomheden paa, at jo tidligere Forsikringen tegnes, des billigere bliver den, og des mere er den værd.

Om en Mor tegner Livsforsikring for sin 2 Aar gamle Datter, da maa der betales ca. 1 Kr. maanedlig til Datteren er fyldt 40 Aar, for en Forsikring paa 1000 Kr., der udbetales, naar hun er 60 Aar eller ved hendes Død, om hun dør inden hun fylder 60 Aar. Der indbetales ialt ca. 450 Kr. Skal derimod en Kvinde paa 22 Aar tegne samme Forsikring, da maa hun betale 1 Kr. 70 Øre maanedlig eller ialt ca. 760 Kr. I begge Tilfælde varer Præmiebetalingen i 38 Aar, om hun lever saa længe. Skal en Kvinde bruge Penge for at uddanne sig til selvstændigt Erhverv eller for at begynde en Forretning, naar hun er færdig med sin Uddannelse, saa er selvfølgelig den Forsikring, hvorpaa der er betalt Præmier i 20 Aar langt mere værd som Kautionsbevis end en nytegnede Forsikring. Naar hertil kommer, at der spares 300 Kr. eller $\frac{2}{3}$ af hele Præmiebeløbet ved at Moderen tegner Forsikringen, naar Datteren er 2 Aar i Stedet for, at Datteren selv skal tegne Forsikringen, naar hun er 22 Aar, saa ligger der heri en stærk Opfordring til Moderen om at sikre hendes Datter den økonomiske Støtte, som en saadan Livsforsikring vil være i Datterens Kamp for at naa frem til økonomisk Selvstændighed.

Efter Forslag fra Økonomiud-